

Nr 146.

Av herr **Rahmn**, om förhöjda arvoden till bibliotekarier och expeditionsbiträden vid högre lärarinneseminariet m. fl. läroanstalter.

Såsom framgår av bilaga till 1938 års statsverksproposition, åttonde huvudtiteln, har skolöverstyrelsen i underdåniga skrivelser den 30 augusti och 2 november 1937 hemställt, att för bibliotekarier och biträden å rektorsexpeditionerna vid högre lärarinneseminariet, allmänna läroverken och folkskoleseminarierna måtte beredas viss lönekompensation på grund av minskade dyrtidstillägg. Skolöverstyrelsen har i dessa sina framställningar, då den beräknat höjningen av bibliotekariearvodena, gjort det utifrån den förutsättningen, att dyrtidstillägg alltfört skulle å dessa arvoden utgå, ehuru hädanefter enligt det för reglerade verk gällande procenttalet. Vad angår arvodena till biträden å rektorsexpeditionerna, har skolöverstyrelsen beträffande dessa beräknat den föreslagna höjningen under den förutsättningen, att å dem dyrtidstillägg hädanefter icke skulle utgå.

Statskontoret har i huvudsak godtagit skolöverstyrelsens förslag. Det har emellertid samtidigt framhållit, att då uppdraget att vara bibliotekarie vid ifrågavarande läroanstalter vore en bisyssla, det torde vara riktigast, att dyrtidstillägget borttoges och i stället vidtoges den ytterligare arvodesförhöjningen, som i samband därmed kunde finnas skälig. Därvid borde i så fall iakttagas, att en viss reducering kunde vara motiverad med hänsyn till dyrtidstilläggets maximering.

Departementschefen har, om man frånser vissa mindre justeringar, icke ansett sig kunna biträda skolöverstyrelsens förslag om viss höjning av nu ifrågavarande arvoden. Han har framhållit, att kompensation för minskade dyrtidstillägg icke bör medgivas i dessa fall, och därvid hänvisat till ett uttalande av undervisningsväsendets lönenämnd beträffande kompensationen till allmänna läroverkens bibliotekarier. Endast så tillvida har departementschefen velat vara med om lönekompensation, att han föreslår en mindre höjning av anslagsmedlen för att möjliggöra arvodesförbättring i sådana fall, då personer, som icke äro lärare vid vederbörande läroanstalt och som alltså icke kommit i åtnjutande av lärarlöneregleringen, äro anställda som bibliotekarier eller expeditionsbiträden.

Den ståndpunkt, som skolöverstyrelsen och statskontoret intagit, vad beträffar en viss höjning av nu ifrågavarande arvoden, synes mig vara högeligen befogad. Förhållandet är nämligen, att dessa arvoden äro synnerligen lågt beräknade och att det är av mycket stor betydelse, att man kan till innehavare av bibliotekarie- och expeditionsbiträdessysslorna erhålla verkligt

kompetenta personer. Det vore icke lyckligt, om läroverkens och seminariernas lärare undandrog sig dessa uppgifter, därför att arvoden icke svara mot uppgifternas betydelse och det med dem förenade arbetet.

Jag får därför föreslå,

att riksdagen med ändring av Kungl. Maj:ts förslag beslutar en höjning av arvoden till bibliotekarier och biträden å rektorsexpeditionerna vid högre lärarinneseminariet, allmänna läroverken och folkskoleseminarierna i enlighet med skolöverstyrelsens förslag.

Stockholm den 23 januari 1938.

Gösta Rahmn.
